

ВСЕЗНАЙКО.

Прочуль се Рачо гледачътъ. Всичко знае. Комуто гледа, все ще познае. Почнали да го наричатъ Всезнайко.

На единъ богатъ търговецъ откраднали много пари. Отишълъ търговецътъ при Всезнайка. Казалъ му:

— Ела, Всезнайнико, у дома. Откраднаха ми много пари. Ти ще познаешъ, кой ги е взелъ.

Отишълъ Всезнайко у търговеца. Поканили го на обѣдъ. Седналъ на трапезата. Влѣзълъ единъ слуга и внесълъ първото ястие. Всезнайко билъ изгладнѣлъ, та щомъ видѣлъ яденето, извикалъ: — „Ха, ето номеръ първи!“

Всезнайко искалъ да каже, че това е първата гостба. Но слугата помислилъ, че той говори за него, защото, наистина, билъ единъ отъ крадцитѣ. Уплашилъ се слугата, отишълъ при другаритѣ си и рекълъ: „Изгубени сме, другари! Всезнайко каза, че азъ съмъ първия крадецъ!“

Други слуга внесълъ втората гостба. Щомъ видѣлъ гостбата, Всезнайко извикалъ:

— Ето и втори номеръ.

Слугата се разтрепералъ и побързалъ да излѣзе. Съ третия слуга се случило сѣщото. Всезнайко пакъ извикалъ: — Ето трети номеръ!

Четвъртиятъ слуга внесълъ захлупено блюдо. Стопанинътъ рекълъ:

— Сега ще видимъ майсторлъка ти, Всезнайко. Познай, какво има въ това блюдо!

Всезнайко се видѣлъ на тѣсно и казалъ:

— Хубаво си притиснатъ, Рачо!

— Позна! Позна! — извикалъ търговецътъ. — Ракъ е притиснатъ въ блюдото! Ти ще познаешъ и крадцитѣ!

Слугата се изплашилъ. Той далъ знакъ на Всезнайка да отиде въ другата стая. Всезнайко се сѣтилъ и отишълъ. Тамъ четирмата слуги признали, че тѣ сж откраднали паритѣ. Готови били да ги повърнатъ, но да не знае господарьтъ, защото ще ги накаже. Обещали на Всезнайка много пари, ако ги запази. Завели го дори да види де сж паритѣ.

Зарадвалъ се Всезнайко. Върналъ се при търговеца и викналъ: „Всичко познахъ!“

И той казалъ де сж паритѣ. Търговецътъ го наградилъ богато. И още повече се прочуль Всезнайко гледачътъ.

Братя Гримъ.